

पतितः क्षितौ । पुनरारोपितः स्वर्गम् MBu. 13, 324. — 2) *verschwinden, dahin gehen*: विध्वष्टर्षा (नगरी) R. 2, 48, 29. विध्वष्टमिरं नभः R. GORR. 2, 38, 17. विध्वष्टपादलेप Mārk. P. 61, 27. अविध्वष्टरूपेण so v. a. ungeschwächt Çāṅk. zu Bṛh. Ār. Up. S. 281. — 3) *scheitern bei Etwas, keinen Erfolg haben in (loc.)*: त्रिात्रे Pāṇāv. Br. 16, 8, 2. अग्निर्वा एतस्य कृ-
व्यमति यो यज्ञे विध्वंशते न देवता क्वयं गमयति 3. 17, 8, 3. यज्ञविध्वष्ट TS. 2, 3, 2, 1. Kāṭj. Çr. 22, 4, 30 (यज्ञो विध्वष्टो यस्य सः Schol.). Pāṇāv. Br. 8, 2, 9. 17, 8, 1. Shap. Br. 2, 9. विध्वष्टमिव वै सप्तममकः so v. a. *vergeblich gewesen* Pāṇāv. Br. 14, 3, 22. — 4) *sich verlaufen von (abl.)*; *sich trennen von, kommen um*: मृगवयूधविध्वष्टा Kathās. 33, 207. ऐश्वर्यवि-
ध्वष्ट *um die Herrschaft gekommen* MBu. 3, 3. उभय° Bhāg. 6, 38. साधुचा-
रित्र° R. 2, 73, 17. यस्माद्वा विध्वंशेन^० *welchen sie im Stiche lassen*
Kāṭj. Çr. 22, 4, 31. — Vgl. विध्वंश u. s. w. — *caus.* 1) *abschlagen, abbrechen*: द्रुमाश्च विध्वंशितपुष्पपल्लान् R. 5, 60, 19. — 2) *zu Fall bringen*:
तया विध्वंशिता क्षीयं भतारं नाधिगच्छति MBu. 3, 7068. — 3) *Etwas ver-
schwinden machen, zu Nichte machen*: विध्वंशितज्ञान Bhāg. P. 3, 4, 1.
विध्वंशितोदय 32, 21. — 4) *Jmd von Etwas (abl.) abbringen, um Etwas
bringen*: विध्वंशिता तया क्षीयं धर्मात् MBu. 3, 7055. योगारम्भणतः Bhāg.
P. 5, 8, 23. वेदात् 9, 22, 16. अग्रियः 8, 22, 16.

— *सम्* *entgleiten*: प्रेङ्गफलकं परिव्ययति यथा न संधश्येत Çāṅkh. Çr. 17, 10, 13. Grh. 2, 12.

2. धंश् (भृश्), भृंशति und भृंशयति *leuchten oder sprechen* Dhātup. 33, 114. — Eine unsichere Wurzel.

धंश् (von 1. धंश् m. 1) *Fall, Sturz*; = व्यसन AK. 3, 4, 18, 123. म-
क्षीयते: Kām. Nitis. 2, 39. देश° *Verfall —, Ruin des Landes* Varāh. Brh. S. 46, 25. — 2) *das Verlorengehen, Verlust, das Zunichtewerden*: सेहे
ऽस्य (वल्लयस्य) न धंशम् Ragh. 16, 74. Megh. 2. अर्थ° Varāh. Brh. S. 43,
8. स्वार्थ° Spr. 138. Jāṇ. 2, 66, v. 1. स्वकार्यधंशरतिभिः सचिवैः Kathās. 13, 12. आन्नाय° Rāga-Tar. 1, 16. स्मृति° Bhāg. 2, 63. Pāṇāv. 3, 14, 15.
अज्ञातसंविद्धं adj. Rāga-Tar. 6, 105. अग्निनाशात्क्रियाधंशात् MBu. 1, 924.
तयो° R. GORR. 1, 66, 13. द्रव्यदानवद्वयमानदिविपदुर्वारुडः क्षापदाम् *das
Verschwinden, Weichen* Glr. 9, 11. पौरुष° Vāgbh. 1, 10, 22. इन्द्रिय°
11, 6. — 3) *das Sichabtrennen von, das Sichverlaufen von; das Kom-
men um Etwas*: सार्थ° (उद्रस्य) Pāṇāv. 68, 21. स्थान° Spr. 2807. रा-
स्य° R. 3, 72, 25. Kathās. 39, 44. Rāga-Tar. 3, 307. यथोचितात् *das Ab-
weichen vom Schicklichen* AK. 2, 8, 1, 23. चारित्र° Megh. 33, 14. समय°
MBu. 12, 1066. H. Ç. 200 (°भृश gedr.). Die Bedeutungen 2. und 3. sind
nicht immer streng zu scheiden. — Vgl. गुण°, गुरु°, ज्ञाति° (ज्ञातिधं-
शकर° auch Prājacittend. 3, a, 5. 27, a, 3), योनि°.

धंशकला (धंस्कला gedr.) mit कर् u. s. w. verbunden gaṇa ऊर्यादि
zu P. 1, 4, 61. — Vgl. धंस्कला.

धंशयु (von 1. धंश् m. = प्रधंशयु Suçr. 2, 369, 5. — Vgl. धंस्ययु.

धंशन (von 1. धंश् simpl. und caus.) 1) adj. *stürzend* (trans.), *zu Fall
bringend*: अस्त्र R. GORR. 1, 87, 7. — 2) n. *das Kommen um* (abl.), *das
Verlustiggehen*: राज्यात् R. 2, 94, 3 = 103, 3 GORR.; hier könnte es we-
gen des folgenden विवासन (st. विनाभाव) passender in caus. Bed. (*das
Bringen um*) gefasst werden.

धंशन् (wie eben) adj. 1) *entfallend, herausfallend, abfallend*: तट-

कतरुधंशभिः शीर्षार्णवैः Megh. 30. दूर्भेर्धावलीढैः अमविवृतमुखधंशभिः
Çāṅk. 7. इदं तावदमुलभस्थानधंशि (धङ्गुलीयं) शोचनीयम् 83, 23. *stürzend,
zu Fall kommend*: निष्क्रयधंशिन् (गुरु) Mārk. P. 13, 37. काङ्क्षधंशिनी
अग्रियम् *dauerndes Glück* Spr. 3175. — 2) *zu Fall bringend, zu Nichte
machend*: स्वार्थ° Pāṇāv. 248, 18.

धंश् v. l. für धंश् Dhātup. 18, 17. P. 7, 4, 84.

धकुंश und धकुंस m. *ein Schauspieler in weiblichem Anzuge* P. 6, 3, 61,
Vārtt. AK. 1, 1, 2, 11. H. 329. — Vgl. भकुंश, धु°, धू°.

धकुटि f. = धूकुटि *das Verziehen der Brauen* P. 6, 3, 61, Vārtt. H.
379. °कुटि AK. 1, 1, 2, 37. Mārk. P. 10, 78. °मुख (भकुटी° ed. Bomb.)
MBu. 3, 3711.

धन्, धनति, °ते und भनति, °ते v. l. für भन् *essen* Dhātup. 21, 27. —
Vgl. भन्.

1. धञ् in गिरिधञ् haben wir u. d. W. = धंश्, धंश् gesetzt. Es liesse
sich an die von Mehreren vermuthete Wurzelform धञ् = *frango* an-
schliessen.

2. धञ् f. etwa *Steifheit* (des Gliedes), *rigor*: स्नाययामि धञः शिधम् AV.
7, 90, 2. — Vgl. मृत°.

धंजस् s. वात°. Unverständlich bleibt die Formel धञ्प्रकृद्: VS. 13,
5 (= अग्नि Manu.). तुरो धञ्प्रकृद्: (धाञः VS.) Çat. Br. 8, 3, 2, 4.

1. धञ्, भृञ्ति, °ते Dhātup. 28, 4. P. 6, 1, 16. भर्जते Dhātup. 6, 18.
वधञ्ज und वधर्ज, वधञ्जे und वधर्जे Vop. 8, 124. 133. 13, 1. अध्यातीत् 13,
Anf. धष्टा und भर्ष्टा, धष्टुम् und भर्ष्टुम्, धष्टव्य und भर्ष्टव्य P. 6, 4, 47. 8,
2, 36. Kār. 2 aus Siddh. K. zu P. 7, 2, 10. *frigere, rüsten*, namentlich
Körner: धानाः RV. 4, 24, 7. यवमुष्टिं भृञ्जत्यनुपदकन् Gobh. 3, 7, 4. भृञ्जेयुः
(भृञ्जेयुः Hdschr.) Kāṭj. 36, 6. भृञ्जमान Nir. 3, 17. unoig.: वधञ्ज निहृते
तस्मिन् शेको रावणमग्रिवत् Bhāṭṭ. 14, 86. partic. pract. pass. भृष्ट P.
6, 1, 16. *geröstet*: °पिष्ट Kauç. 22. ग्राम° *wenig geröstet* Kāṭj. Çr. 5, 3,
2. यवाः AK. 2, 9, 47. H. 401. °तपुल Suçr. 1, 229, 21. 230, 3. *gebruten*
H. 412. Halā. 2, 168. मक्षिप Hariv. 8440. धृते Suçr. 2, 439, 12. कपोता-
न्सर्पतैलभृष्टान् 1, 74, 7. 162, 11. धष्ट fehlerhaft für भृष्ट Çāṅg. Saṅh. 2,
2, 117. fgg. Statt तिलभृष्टम् (u. d. W. durch geröstete Sesamkörner er-
klärt) MBu. 13, 5025 liest die ed. Bomb. तिलभृष्टम् (Schol.: तिलसंगुक्तं
सृष्टं भृत्यम्); man könnte तैलभृष्ट in Sesamöl gebraten vermuthen. —
Vgl. पचतभृञ्जता, भृञ्जन, धष्ट, धाष्ट.

— *caus.* भर्जयति *rüsten, braten*: धृते कुरिद्वा संपुक्ताः मायाणां भर्जयेद्वटोः
s. u. तापकर 2. भर्जित Suçr. 1, 230, 17. unoig.: मुनिकोपभर्जिता नृपेन्द्र-
सुताः Bhāg. P. 9, 8, 12. — Vgl. भर्जन.

— *desid.* विधञ्जिषति, विधञ्जति, विभर्जिषति, विभर्जति P. 7, 2, 19,
Sch. Vop. 19, 8. — Vgl. विधनु, विधञ्जयु.

— *intens.* वरिभृञ्जते Pat. zu P. 7, 4, 90. Sch. zu P. 6, 1, 16. वरिभृञ्जते
Sch. zu P. 6, 4, 47.

— *अव* *caus.* *rüsten, braten*; unoig.: योगसमीरितज्ञानावभर्जितकर्मवीज
so v. a. *zu Nichte gemacht* Bhāg. P. 5, 6, 1.

— *परि* *rüsten, braten*: परिभृञ्जतम् (lies परिभृञ्ज्यतम् pass.) MBu. 11,
97, ed. Bomb. (परिभृञ्जतं ed. Calc.). वराहवसापरिभृष्ट Suçr. 1, 73, 1. —
caus. *rüsten*: तपुलंशापि निर्धातान्सकैव परिभर्जयेत् s. u. तापकर 2.

— *सम्*, partic. संभृष्ट in °परुषच्छवि *geröstet* so v. a. *trocken, sprüde*